

Міністерство освіти і науки України
Український державний університет
імені Михайла Драгоманова
Природничого факультету
кафедри туризму

СИЛАБУС

Обов'язкової /вибіркової навчальної дисципліни

Міжнародні організації в туризмі (ВВ2.23)

(назва дисципліни, шифр за навчальним планом)

освітньої програми «Туризм»

(назва)

галузі знань 24 сфера обслуговування

(шифр і назва галузі знань)

спеціальності туризм

(код і назва спеціальності)

освітнього рівня бакалавр

(бакалавр/магістр)

4, VIII семестр

(рік вивчення дисципліни за навчальним планом, семестр)

I. Опис дисципліни

Навчальне навантаження з дисципліни		Методи навчання і форми контролю
Кількість кредитів -3		Методи навчання: словесні, наочні, практичні, проблемно-пошукові, самостійна робота, логічні (аналіз та синтез, індукція та дедукція, моделювання), інтерактивні, наукові (пошук та аналіз інформаційних джерел, формулювання висновків)
Загальна кількість годин -90		
<i>Денна</i>	<i>Заочна</i>	
Лекції:		
34	8	
Семінарські (практичні) заняття:		Форми поточного контролю: усне та письмове опитування (тестування), ділова гра, індивідуальні та творчі завдання, доповіді, презентації, поточні та модульні контрольні роботи
17	4	
Лабораторні заняття:		
Самостійна робота:		
39	78	
Співвідношення аудиторних годин і годин СРС:		Форма підсумкового контролю: залік/екзамен
52/39	13/78	
Тижневе навантаження (год.) - аудиторне: 3 - самостійна робота 2,3		
Мова навчання - українська		

Предмет вивчення навчальної дисципліни — міжнародні та регіональні туристичні організації, а також неурядові, що об'єднують громадські та приватні структури.

Міждисциплінарні зв'язки «Спеціалізовані туристичні ринки», «Основи туризму», «Туристсько-рекреаційні ресурси світу», «Туристсько-рекреаційні ресурси України», «Міжнародний туризм», «Історія розвитку туризму».

Мета і завдання навчальної дисципліни

Метою є формування у студентів чітких уявлень про міжнародні та регіональні туристичні організації, діяльність яких сприяє налагодженню взаєморозуміння між державами, зміцненню миру та дружби.

Завдання:

- теоретична підготовка студентів щодо питань міжнародної співпраці в галузі туризму;
- характеристика міжнародних і регіональних туристичних організацій;
- виділення та характеристика інноваційних форм діяльності в межах міжнародних та регіональних туристичних організацій;
- теоретична підготовка студентів щодо використання туризму для розвитку взаємовигідних економічних та торговельних відносин, зміцнення взаєморозуміння і довіри між країнами, ефективної діяльності на національному та міжнародному туристичних ринках;
- збагачення теоретичних знань шляхом вдосконалення методів наукового пізнання, засвоєння методичних прийомів оцінки туристичних ресурсів, туристичного потенціалу територій.
- адаптація фахівців галузі до реалій сучасного туристського процесу, формування тактичного вміння, стратегічного та перспективного мислення.

II. Основні результати навчання та компетентності, які вони формують:

№ з/п	Результати навчання	Компетентності
1.	<p>знати: законодавчі акти у сфері туризму, правові засади та форми функціонування туристичного підприємства з урахуванням нормативно-правових актів, що регламентують надання туристичних послуг.</p> <p>вміти: оцінювати свої знання та професійно відстоювати свої погляди.</p>	<p><i>Інтегральна компетентність</i> Здатність ставити та успішно розв'язувати на достатньому професійному рівні складні науково-дослідницькі та практичні задачі, узагальнювати практику туризму, прогнозувати напрями їх розвитку, вирішувати професійні проблеми та практичні завдання у сфері туризму як в процесі навчання, так і в процесі роботи, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.</p>
2.	<p>знати: сутність поняття співпраці на двосторонній та багатосторонній основі.</p> <p>вміти: визначати роль та значення міжнародних туристичних організацій в питаннях спрощення формальностей подорожування, безпеки, захисту, поваги туристів.</p>	<p><i>Загальні компетентності</i> Здатність оперувати інструментами збору, обробки інформації, аналізувати та управляти туристичною інформацією; здатність до інтелектуального та культурного саморозвитку та самовдосконалення, мати навички міжособистісної взаємодії;</p>
3.	<p>знати: основні завдання міжнародних туристичних організацій; суттєві відмінності в діяльності міжнародних та регіональних туристичних організацій;</p> <p>вміти класифікувати міжнародні та регіональні туристичні організації за різними критеріями, визначати їх особливості; виділяти спеціалізовані туристичні організації та характеризувати основну мету їх роботи</p>	<p><i>Фахові компетентності спеціальності</i> розуміння сучасних тенденцій і регіональних пріоритетів розвитку туризму в цілому та окремих його форм та видів. здатність діяти у правовому полі, керуватись нормами законодавства; здатність до критичного мислення, аналізу, синтезу, готовність використовувати нормативні і правові документи у туристичній діяльності.</p>

III. Тематичний план дисципліни

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 3 кредитів ЄКТС 90 годин.

Назви модулів і тем	Кількість годин денна форма навчання					Кількість годин заочна(вечірня) форма навчання				
	Аудиторні	Лекції	Практичні (семінарські)	Лабораторні	СРС	Аудиторні	Лекції	Практичні (семінарські)	Лабораторні	СРС
Модуль 1. Міжнародне регулювання туристичної діяльності	20	14	6		16	5	3	2		32
Тема 1. Історія створення міжнародних туристичних організацій	4	3	1		4	2	1	1		7
Тема 2. Міжнародні туристичні організації, їх види, цілі та завдання.	6	4	2		4	1	1			8
Тема 3. Роль міжнародних туристичних організацій в регулюванні міжнародної туристичної діяльності.	5	3	2		4	1	1			8
Тема 4. Всесвітня туристична організація (ВТО)	5	4	1		4	1		1		9
Модуль 2. Класифікація міжнародних туристичних організацій	11	7	4		8	2	2			16
Тема 5. Міжнародні туристичні організації загального характеру.	5	3	2		4	1	1			8
Тема 6. Міжнародні туристичні організації галузевого характеру	6	4	2		4	1	1			8
Модуль 3. Міжнародні регіональні, спеціалізовані та особливі туристичні організації.	20	13	7		15	5	3	2		30
Тема 7. Міжнародні регіональні туристичні організації загального характеру.	5	3	2		4	1	1			8
Тема 8. Міжнародні регіональні туристичні організації галузевого характеру.	5	3	2		3	1		1		7
Тема 9. Спеціалізовані міжнародні туристичні організації.	5	3	2		4	2	1	1		7
Тема 10. Особливі міжнародні туристичні організації. Громадські туристичні організації.	5	4	1		4	1	1			8
Разом:	51	34	17		39	12	8	4		78

IV. Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами:

Модуль 1. Міжнародне регулювання туристичної діяльності

Тема 1.1 Історія створення міжнародних туристичних організацій. Туризм як масштабне соціальне явище – соціальний феномен на рубежі 19-20 ст. Вітчизняні та зарубіжні дослідники про визначення терміну «туризм». Культурний та соціальний ефекти туризму. Виникнення міжнародної федерації туристичних агентств. Створення у 1947 році міжнародного союзу офіційних туристських організацій. Діяльність ООН у розв'язанні проблем міжнародного туризму. Створення міжнародної федерації журналістів і письменників з туризму, міжнародного туристського альянсу, європейської асоціації повітряного туризму. Перша всесвітня конференція з туризму. Запровадження всесвітнього дня туризму.

Тема 1.2. Міжнародні туристичні організації, їх види, цілі та завдання. Туризм – багатогранне явище суспільного життя, могутня і динамічна світова індустрія. Основні економічні характеристики туристичної діяльності. Потреби сучасної туристичної діяльності та їх відповідність запитам суспільства. Назви міжнародних туристських організацій: «Організація», «Союз», «федерація», «конфедерація», «об'єднання», «асамблея», «комісія», «фонд», «рада» тощо. Асоціація – як найбільш поширена міжнародна туристська структура. Основні цілі і завдання міжнародних туристських організацій, що визначені в їх статутах та інших програмних документах.

Тема 1.3. Роль міжнародних туристичних організацій в питаннях регулювання міжнародної туристичної діяльності. Конференції, асамблеї, зустрічі, форуми, конгреси, семінари, що проводяться міжнародними туристичними організаціями – основні заходи щодо координації і регулювання міжнародної туристичної діяльності. Правові акти і офіційні документи, спрямовані на встановлення певного порядку, норм, правил, принципів, підходів, що проголошуються на рівні міжнародних туристичних організацій.

Тема 1.4. Всесвітня туристична організація (ВТО). Міжурядова організація ВТО.

Історія створення, первинна назва, статут, основні цілі згідно зі статутом. Єдина стратегія розвитку індустрії туризму, що розробляється ВТО. Основні аспекти діяльності ВТО. Основні регулярні публікації ВТО. Основна увага щодо розробки загальної стратегії планів стійкого розвитку туризму в різних країнах і регіонах.

Модуль 2. Класифікація міжнародних туристичних організацій.

Тема 2.5. Міжнародні туристичні організації загального характеру. Всесвітня рада з подорожей і туризму; Міжнародна асоціація світового туризму; Міжнародний туристичний союз; Міжнародна академія туризму та ін. Процес створення, місія, мета і завдання туристичних організацій, що визначені в їхніх статутах та інших програмних документах. Діяльність щодо захисту інтересів організацій туристичної індустрії, визначення політики в сфері туризму, формування основних напрямів розвитку світового туризму: забезпечення взаємовигідного співробітництва між країнами.

Тема 2.6. Міжнародні туристичні організації галузевого характеру. Міжнародна організація цивільної авіації; Міжнародна асоціація повітряного транспорту; Міжнародна організація агентів авіакомпаній; Міжнародна асоціація морських пасажирських перевізників – розвиток і забезпечення безпечного спеціалізованого і економічно ефективного міжнародного ринку туристичних перевезень. Процес створення, місія, мета і завдання туристичних організацій, що визначені в їхніх статутах та інших програмних документах. Діяльність щодо захисту інтересів організацій туристичної індустрії, визначення політики в сфері туризму, формування основних напрямів розвитку світового туризму: забезпечення взаємовигідного співробітництва між країнами.

Модуль 3. Міжнародні регіональні, спеціалізовані та особливі туристичні організації.

Тема 3.7. Міжнародні регіональні туристичні організації загального характеру. Європейська комісія з туризму; Європейська туристична група; Туристична асоціація країн Азії і Тихого океану; Асоціація туристичної індустрії Америки; Арабський туристичний союз; Африканська асоціація подорожей та ін. – представництво і захист інтересів туристичної індустрії свого регіону на міжнародному рівні, просування в'їзного туризму, маркетингова діяльність, впровадження нових технологій, фінансування програм розвитку туризму в регіоні.

Тема 3.8. Міжнародні регіональні туристичні організації галузевого характеру. Асоціація європейських авіакомпаній; Асоціація азійських авіакомпаній; Міжамериканська готельна організація; Арабський готельний союз; Європейська федерація мотелів та ін. – представництво і захист інтересів галузевих організацій і компаній свого регіону на міжнародному рівні, визначення тенденцій і шляхів розвитку своєї галузі в регіоні, розробка та впровадження норм і стандартів якості обслуговування в своїй галузі. Підготовка фахівців галузі для регіону.

Тема 3.9. Спеціалізовані міжнародні туристичні організації. Міжнародні та регіональні спеціалізовані туристські організації. Цілі і завдання, що визначаються їх конкретною спеціалізацією в туризмі та туристській діяльності. Міжнародна федерація туроператорів; Міжнародна федерація туристичних агентств; Міжнародна асоціація організаторів екскурсійних і туристських програм; Міжнародна асоціація по туризму з діловими цілями; Міжнародна федерація соціального туризму; Міжнародна конфедерація із студентського туризму; Міжнародна організація з кемпінгу і караванінга; Міжнародна організація кінно-спортивного туризму та ін.

Тема 3.10. Особливі міжнародні туристичні організації. Громадські туристичні організації. Міжнародна федерація журналістів і письменників, які висвітлюють питання туризму; Всесвітня асоціація з професійного навчання в галузі туризму; Міжнародна федерація працівників преси – експертів в гастрономії, виноградарстві та туризмі; Міжнародний клуб гідів; Міжнародний союз охорони природи та ресурсів; Асоціація з досліджень в області туризму та подорожей; Міжнародна асоціація по документації і інформації в області культури і туризму та ін. – міжнародні структури, що створені для виконання специфічних функцій у сфері міжнародного туризму і подорожей. Цілі і завдання визначаються їх особливою сферою діяльності, специфічними функціями і компетенціями.

V. Завдання до самостійної роботи студентів та форми контролю за їх виконанням

№ з/п	Назви модулів і тем	Зміст завдань до СРС	Форми виконання/звітності
	Модуль 1. Міжнародна співпраця в галузі туризму		
	Тема 1. Багатосторонні міжнародні договори.	Взаємозв'язок міжнародних організацій в окремих технологічних циклах туристичної діяльності з регіональними	Реферат
	Тема 2. Співробітництво ООН та ВТО	Форми та напрями взаємодії, основні спільні документи	Тестування
	Тема 3. Особливі міжнародні організації в туризмі	Специфічні функції та компетентності	Реферат
	Тема 4. Громадські туристичні організації в туризмі	Основні цілі та завдання	Реферат

VI. Контроль якості знань студентів

6.1 *Форми і методи поточного контролю та критерії оцінювання знань студентів (розподіл балів за кожен вид навчальної роботи студентів протягом семестру)*

Поточний контроль та оцінювання виконання завдань на практичних заняттях, оцінювання контрольних модульних робіт, виконання творчих індивідуальних завдань.

Шкала оцінювання: національна та ECTS. Критерії оцінювання.

Оцінювання знань студентів на основі даних поточного контролю знань відбувається:

№ з/п	Вид діяльності	Кількість балів за дидактичну одиницю	Кількість практичних робіт тощо	Загальна кількість балів
1	2	3	4	5
1	Виконання практичних робіт	6	8	48
2	Підсумковий тест	5	2	10
3	Реферат	12	1	12
4	Модульна контрольна робота	15	2	30
Результати поточного контролю				100
Залік				100
Підсумкова оцінка				100

6.2 *Форми і методи підсумкового контролю та критерії оцінювання знань студентів*
Підсумковий контроль, залік у IV семестрі.

Рівень	Характеристика відповідей студента	
	на питання теоретичного змісту	на питання практичного змісту
Низький	Студент не усвідомлює змісту питання, тому його відповідь не має безпосереднього відношення до поставленого питання. Наявна відсутність умінь міркувати.	Обсяг висвітлених питань менше 50%. У студента відсутня уява, необхідна для висвітлення питань.
Задовільний	Відповіді на питання носять фрагментарний характер, відтворення знань здійснюється на рівні запам'ятовування. Студент поверхово володіє умінь міркувати.	Обсяг висвітлених питань у межах 50-70%. Студент погано володіє засобами відтворення властивостей предметів, явищ, процесів.
Достатній	У відповідях на питання допускаються деякі неточності або помилки не принципового характеру. Студент демонструє розуміння навчального матеріалу і прагне логічно розмірковувати при відповіді.	Обсяг правильно висвітлених питань більше 75%. Відповідь містить окремі неточності і незначні помилки.
Високий	Студент дає повну і розгорнуту відповідь на питання. Його відповідь характеризується логічністю послідовністю суджень, без включення випадкових і випадання істотних з них.	Обсяг правильно висвітлених питань дорівнює 100%. Кожне висвітлене питання супроводжується ґрунтовним поясненням.

Сума балів за навчальну діяльність	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		Для екзамену, курсової роботи, практики	для заліку
90-100	A	високий: відмінно	зараховано
80-89	B	достатній: добре	
70-79	C		
65-69	D	низький: задовільно	
60-64	E		

35-39	FX	незадовільний (з можливістю повторного складання)	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільний (з обов'язковим повторним вивченням дисципліни)	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

VII. Інформаційні джерела для вивчення курсу.

Основна

1. Закон України "Про туризм" від 15.09.1995 р. № 324/95-ВР.
2. Програма забезпечення захисту і безпеки туристів / Затверджено постановою Колегії державного комітету України з туризму від 08.10.1996 р. № 96/5.
3. Агафонова Л.Г., Агафонова О.Е. Туризм, готельний та ресторанний бізнес: ціноутворення, конкуренція, державне регулювання / навч. посіб. – К.: Знання України, 2012. – 358 с.
4. Дністрянський М.С. Геополітичні доктрини і підходи: критичний аналіз методології. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2013. – 114 с.
5. Жарков Г.Н. Правовое обеспечение международного туризма: учеб. пособ. – К.: Кондор, 2004. – 486 с.
6. Кифяк В.Ф. Організація туристичної діяльності в Україні: Навч. посіб. _ Чернівці: Книги-XXI, 2003.-300 с.
7. Козік В.В., Панкова Л.А. Міжнародні економічні відносини. – К.: Знання, 2003. – 406 с.
8. Лукашевич О.М. Психологія туризму: концептуальное определение: Монографія. – К.: КУТЕП, 2004. – 228 с.
9. Мальська М.П., Антонюк Н.В. Міжнародний туризм і сфера послуг: Підручник. – К.: Знання, 2008. – 661с.
10. Мальська М.П. Туризм у міжнародному і національному вимірах. Історія і сучасність: монографія. – Львів: видат. Центр ЛНУ ім. І. Франка, 2008. – 268 с.
11. Мальський М.З., Мацяк М.М. Теорія міжнародних відносин: підручник. – К.: Кобза, 2003. – 528
12. Смолій В.А., Федорченко В.К., Цибух ВІ. Енциклопедичний словник-довідник з туризму / Передмова В.М. Литвина – К.: Видавничий дім «Слово», 2016 – 372 с.
13. Холлвей Дж., Тейлор Н. Туристический бизнес. – К.: Знання, 2007. – 798 с.
14. Філософія і культурологія туризму / Відп. ред. В.С. Пазенок. - К. : КІТЕПІ, 2021.-138 с.
15. Циганкова Т.М. Міжнародні організації. – К., 2001.

Допоміжна

1. Бейдик О.О. Рекреаційно-туристські ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування. – К.: ВПЦ «Київ. ун-т», 2001. – 395 с.
2. Вацеба В.Я. Туристичне краєзнавство. – Чернівці, 2003.
3. Глобальні трансформації. Політика, економіка, культура. – К., 2003.
4. Керецман В.Ю. Державне регулювання регіонального розвитку. – К., 2012.
5. Любіцева О.О. Ринок туристичних послуг (геопросторові аспекти). – К., 2002.
6. Панкова Є.В. Туристичне краєзнавство: Навч. посібник – К., 2003.
7. Скрипник Г. Етнографічні музеї України. – К.: Наукова думка, 1989.

VIII. Інформація про викладача(ів)

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИКЛАДАЧА:		
	Лекції	Практичні/лабораторні
ПІБ	Буличева Тамара Валентинівна	Буличева Тамара Валентинівна
Посада	Доцент	Доцент
Вчене звання	Доцент	Доцент
Науковий ступінь	Кандидат географічних наук	Кандидат географічних наук

Профіль викладача	https://fpgoe.npu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/01/Буличева Т.В..pdf	https://fpgoe.npu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/01/Буличева Т.В..pdf
e-mail	lilacsky53@gmail.com	lilacsky53@gmail.com

ІХ. Організаційні вимоги з вивчення навчальної дисципліни

(політика навчальної дисципліни)

9.1. Вимоги до роботи студентів під час проведення навчальних занять з курсу (відвідування занять, етика поведінки під час занять, відпрацювання пропущених занять тощо);

9.2. Вимоги до академічної доброчесності студентів.

Вивчення навчальної дисципліни “Спеціалізовані туристичні ринки” потребує: відвідування лекцій та лабораторних занять; підготовки до лабораторних занять; виконання всіх завдань згідно з навчальним планом; роботи в інформаційних джерелах; опрацювання рекомендованої основної та додаткової літератури, а також картографічного матеріалу, комп’ютерних файлів тощо. Підготовка та участь в аудиторних заняттях передбачає ознайомлення з програмою навчальної дисципліни й питаннями, які виносяться на заняття з відповідної теми; вивчення конспектів лекцій, а також матеріалів, викладених у підручниках, довідниках, науковій літературі, атласах, виробничих звітах, та електронних матеріалів тощо. Виконання лабораторних та індивідуальних завдань повинно за формою та змістом відповідати вимогам, що висуваються до вирішення відповідного завдання, свідчити про його самостійність, відсутність ознак повторюваності та плагіату. Присутність студентів на аудиторних заняттях обов’язкова; важливою також є їхня участь в обговоренні всіх питань теми. Пропущені заняття потрібно відпрацювати. Це ж стосується студентів, які не виконали необхідні завдання. Слід дотримуватись певних правил поведінки на заняттях (не запізнюватись на заняття; вимикати мобільні телефони). Отже, здобувач вищої освіти повинен дотримуватись навчальної етики, поважно ставитися до учасників процесу навчання, бути зваженим, уважним та дотримуватись дисципліни й часових (строкових) параметрів навчального процесу. Студент повинен знати, що викладання запропонованої навчальної дисципліни ґрунтується на засадах академічної доброчесності – сукупності етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових досягнень. Порушеннями академічної доброчесності вважають таке: академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, обман, хабарництво, необ’єктивне оцінювання. За порушення академічної доброчесності здобувачі освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності: повторне проходження оцінювання; повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми; відрахування з університету; позбавлення академічної стипендії; позбавлення наданих університетом пільг з оплати навчання.